

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

L.dz. DDI-I-411-35/555/2002/RK

Warszawa dn., 13 listopada 2002 r.

DECYZJA Nr DDI - 101/02

Na podstawie a. 17 w związku z ai. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 122 poz. 1319 z póź. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **wydaje zgodę** na dokonanie koncentracji, polegającej na przejściu przez FIMAF Societe par actions simpliffee z siedzibą w Paryżu (Francja) bezpośredniej kontroli nad Legrand S.A. z siedzibą w Limoges (Francja), wskutek czego nastąpi pośrednie przejście kontroli nad:

- Legrand-Fael Sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich,
- Zakładem Produkcji Narzędzi i Urządzeń Technologicznych ZNUT Fael Sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich,
- Zakładem Produkcji Elementów Złącznych ZPEZ Fael Sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich,
- Polam Suwałki Sp. z o. o. z siedzibą w Suwałkach.

UZASADNIENIE

W dniu 5 sierpnia 2002 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął od FIMAF Societe par actions simpliffee z siedzibą w Paryżu (zwanej dalej FIMAF) wniosek zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców, polegającej na przejściu przez ten podmiot bezpośredniej kontroli nad Legrand S.A. z siedzibą w Limoges (zwanej dalej Legrand). W związku z tym, iż:

- spełnione zostały niezbędne przesłanki uzasadniające obowiązek zgłoszenia koncentracji, bowiem łączny obrót ww. podmiotów w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekraczał 50 mln Euro tj. wartość podaną w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 122 poz. 1319 z póź. zm.), zwanej dalej ustawą antymonopolową,
- przejście kontroli przez jednego z przedsiębiorców nad innym przedsiębiorcą jest jednym ze sposobów koncentracji, określonym w art. 12 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy,

- nie występuje w tej sprawie żadna okoliczność z katalogu przesłanek ezgeneracyjnych, wymienionych w art. 13 ww. ustawy, powodująca odstępianie od konieczności zgłoszenia koncentracji,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej organem antymonopolowym, wszczął postępowanie w niniejszej sprawie o czym powiadomił stronę pismem z dnia 9 sierpnia 2002 r.

Z informacji zawartych w zgłoszeniu wynikało, iż transakcja została zgłoszona bez naruszenia terminu, o którym mowa w art. 94 ust. 4 ustawy antymonopolowej. Wstępna umowa została podpisana w dniu 26 lipca 2002 r., natomiast wniosek zgłoszenia zamiaru koncentracji został wystosowany do organu antymonopolowego w dniu 2 sierpnia 2002 r.

Zgłaszana transakcja ma charakter eksterytorialny. Przedsiębiorca dokonujący zgłoszenia oraz Legrand S.A. działają jednak w Polsce za pośrednictwem spółek zależnych, więc powyższa koncentracja może wywołać skutek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powyższym, zgłoszenie koncentracji jest uzasadnione, z uwagi na brzmienie art. 1 ust. 2 ustawy antymonopolowej.

W trakcie postępowania Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Przyczyny i opis transakcji

Od 1944 do 2001 roku Legrand była kontrolowana przez następców akcjonariuszy założycieli, głównie rodziny Verspieren i Decoster. W styczniu 2001 roku, francuska spółka Schneider Electric S.A. (zwana dalej „Schneider”) ogłosiła publiczną ofertę zamiany wszystkich akcji Legrand S.A. Oferta została zmieniona w czerwcu 2001. Legrand polecił akcjonariuszom przyjęcie oferty Schneider, a następcy akcjonariuszy założycieli Legrand, posiadający ponad 40% akcji zwykłych Legrand, zgodzili się na zamianę akcji. Po realizacji postanowień oferty zamiany, Schneider posiada 98.3% akcji zwykłych spółki, które stanowią 98.1% ogółu kapitału zakładowego po uwzględnieniu akcji uprzywilejowanych.

Komisja Europejska zablokowała łączenie pomiędzy Schneider a Legrand S.A. w dniu 10 października 2001 r. w obawie, iż transakcja stworzy lub umocni dominującą pozycję na wielu rynkach niskonapięciowego sprzętu elektrycznego. Po wydaniu decyzji odmownej w sprawie Schneider/Legrand S.A. Komisja Europejska wydała kolejną decyzję zobowiązującą Schneider do zbycia akcji Legrand S.A., nabytych wcześniej przez Schneider. Przedmiotowa transakcja stanowi zatem realizację postanowień decyzji Komisji Europejskiej.

W dniu 19 lipca 2002 r. Komisja Europejska zatwierdziła WENDEL Investissement S.A. (zwaną dalej „Wendel”) i Kohlberg Kravis Robert & Co. Ltd. (zwaną dalej „KKR”) jako nabywców Legrand. Z perspektywy KKR i Wendel, zgłaszana transakcja stanowi inwestycję długoterminową, której celem jest rozwój działalności Legrand przy wsparciu ze strony kadry kierowniczej Legrand. Z

perspektywy Schneider, zbycie Legrand jest konsekwencją decyzji Komisji Europejskiej nakazującej Schneider zbycie akcji Legrand.

W dniu 26 lipca 2002 r. spółka Schneider podpisała z konsorcjum pod kierownictwem dwóch funduszy inwestycyjnych Wendel i KKR umowę sprzedaży posiadanych przez nią akcji Legrand S.A. Wendel i KKR zobowiązały się nabyć 98,1% akcji Schneider w Legrand S.A. Wendel i KKR utworzyły w tym celu spółkę Lumina Parent, Legrand S.A. będzie stanowił własność Lumina Parent za pośrednictwem łańcucha spółek holdingowych, w tym FIMEP i FIMAF. Akcje Legrand S.A. nabędzie bezpośrednio spółka FIMAF.

Umowa Nabycia Akcji zawarta pomiędzy Schneider a Lumina Parent daje Schneider prawo do odstąpienia od sprzedaży, jeżeli Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich uchyli decyzję odmowną Komisji Europejskiej z dnia 10 października 2001 r. Jak wynika z informacji będących w posiadaniu Urzędu wyrok w tej sprawie zapadł w dniu 22 października 2002 r. Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich stwierdził, że Komisja nie miała podstaw, aby zablokować koncentrację pomiędzy Schneider a Legrand. Tym niemniej strona nie wycofała wniosku zgłaszającego koncentrację, stąd należy uznać, iż na dzień wydania niniejszej decyzji zamiar przedmiotowej koncentracji jest aktualny.

Uczestnicy koncentracji

FIMAF

FIMAF (Francja) jest holdingiem powołanym dla celów specjalnych przez firmy Wendel i KKR, którego przedmiotem działalności jest:

- Nabywanie, subskrybowanie, sprzedawanie, przetrzymywanie oraz wnoszenie akcji lub innych udziałów, w dowolnych firmach, a w szczególności – w tym przypadku – akcji firmy Legrand,
- dokonywanie wszelkich operacji finansowych, handlowych, przemysłowych oraz cywilnoprawnych i dotyczących ruchomości i nieruchomości, które mogą być pośrednio lub bezpośrednio związane z przedmiotem działalności firmy, o którym mowa wyżej, jak też z wszelką podobną lub powiązaną działalnością, jak też działaniami, które mogą bezpośrednio lub pośrednio wspierać realizację celów firmy, jej wzrost, rozwój lub działalność.

Legrand S.A.

Legrand (Francja) jest spółką dominującą grupy zajmującej się produkcją niskonapięciowych instalacji elektrycznych i sieci informatycznych w budynkach. Legrand oferuje sprzęt o niskim napięciu przeznaczony do instalacji w gospodarstwach domowych, sklepach, biurach i zakładach produkcyjnych. W Polsce Legrand działa za pośrednictwem następujących spółek zależnych:

1. Legrand-Fael Sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich
2. Zakład Produkcji Narzędzi i Urządzeń Technologicznych ZNUT - Fael Sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich
3. Zakład Produkcji Elementów Złącznych ZPEZ - Fael Sp. z o. o. z siedzibą w Ząbkowicach Śląskich.
4. Polam Suwałki Sp. z o. o. z siedzibą w Suwałkach

Legrand prowadzi w Polsce działalność na następujących rynkach:

- niskonapięciowe zabezpieczenia i osprzęt elektryczny do rozdziału energii;
- okablowanie i osprzęt do prowadzenia instalacji elektrycznych;
- systemy okablowania strukturalnego (sieci przesyłu głosu, danych i obrazów (VDI));
- systemy bezpieczeństwa i kontroli dostępu;
- sprzęt elektryczny dla przemysłu,
- opraw do oświetlenia profesjonalnego.

Wendel

Wendel jest giełdową spółką holdingową z siedzibą we Francji zajmującą się średnio i długoterminowymi inwestycjami, w szczególności w branży technologicznej i przemysłowej. Wendel posiada (w sposób pośredni) udział mniejszościowy w polskiej spółce Bureau Veritas Poland w Warszawie, która oferuje szeroki wybór systemów, produktów i usług zarządczych oraz usług certyfikacji personelu w dziedzinie jakości, bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony środowiska i odpowiedzialności społecznej.

KKR

Przedmiotem działalności KKR są inwestycje kapitałowe w wykupy akcji przedsiębiorstw przez ich zarządy w imieniu własnym oraz swoich inwestorów w drodze zakupu kontrolnych pakietów akcji lub strategicznych pakietów mniejszościowych.

KRR posiada na rynku polskim następujące spółki zależne:

1. Wincor Nixdorf Sp.z.o.o. z siedzibą w Warszawie - sprzedaż systemów informatycznych i usług dla handlu detalicznego i bankowości.
2. Gras Savoye Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie - profesjonalne usługi w zakresie globalnego zarządzania ryzykiem, w tym zarządzania kontrolowanymi firmami ubezpieczeniowymi oraz konsultacjami w zakresie samo-ubezpieczania oraz ubezpieczeniowych usług brokerskich dla klientów.
3. Willis Polska S.A. z siedzibą w Warszawie - pośrednictwo w zakresie ubezpieczeń i reasekuracji

4. Modern Kran Poland Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie - obsługa dźwigów i usługi przeładunkowe
5. Fabryka Izolatorów Sp. z o.o. z siedzibą w Jedlinie Zdrój - produkcja izolatorów (niskonapięciowych, wysokonapięciowych, liniowych, trakcyjnych, stacyjnych i transformatorowych)
6. Siemens Metering Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie - liczniki dla mieszkalnictwa, liczniki cyfrowe, liczniki ultradźwiękowe i systemy pomiarowe

Ponadto KKR sprawuje wspólną kontrolę wraz z rodziną Zumtobel nad spółką Zumbotel AG (Niemcy). KKR posiada w Zumbotel AG udział mniejszościowy w wysokości 34% głosów, pozostałe 66 % rodzina Zumbotel. Ponieważ zgodnie z postanowieniami umowy spółki Zumbotel AG, grupie KKR przysługują prawo weta wobec pewnych decyzji strategicznych dotyczących Zumtobel AG, należy uznać iż spółka ta sprawuje wspólną kontrolę.

Zumtobel AG prowadzi sprzedaż na rynku polskim za pośrednictwem spółek zależnych tj. Thorn Lightning Polska Sp. z o.o., z siedzibą we Wrocławiu oraz Thorn Lighting Zpas Manufacturing Poland Sp. z o.o., z siedzibą w Woliborzu na rynku:
- opraw do oświetlenia profesjonalnego,
- systemów bezpieczeństwa i kontroli dostępu.

Rynki właściwe w sprawie

W myśl art. 4 pkt 8 ustawy antymonopolowej, przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. A zatem rynek ten wyznaczają zasadniczo dwa elementy: towar (*rynek produktowy*) i terytorium (*rynek geograficzny*).

Biorąc pod uwagę określone wyżej kryteria ustawowe, stwierdzić należy, iż w niniejszej koncentracji rynkami właściwymi wspólnymi dla podmiotów biorących w niej udział są rynki:

1. opraw do oświetlenia profesjonalnego (typowa instalacja oświetleniowa składa się ze źródła światła - lampy lub żarówki oraz z oprawy oświetleniowej. Źródło światła przekształca energię elektryczną na światło widzialne, natomiast oprawa oświetleniowa kontroluje rozprowadzanie światła i ciepła, zapewnia odpowiedni pobór energii elektrycznej oraz posiada oprawę optyczną, w której umieszcza się żarówkę. Oprawy do oświetlenia profesjonalnego są wykorzystywane w obiektach gospodarczych i przemysłowych, tzn. biurach, sklepach, szpitalach, szkołach,

zakładach i obiektach dworcowych oraz obejmują oprawy oświetleniowe zewnętrzne i wewnętrzne)

2. systemów bezpieczeństwa i kontroli dostępu (Rynek ten obejmuje alarmy pożarowe, systemy kontroli dostępu, systemy kontroli odgromowej oraz pozostałe systemy przeznaczone do ochrony mienia i życia ludzkiego poprzez emitowanie odpowiedniego sygnału alarmowego w przypadku zagrożenia).

W przypadku obu powyższych rynków produktowych, właściwy rynek geograficzny wykracza poza terytorium Polski. Uzasadniając powyższe stwierdzić należy, iż brak jest istotnych barier dostępu do tych rynków dla potencjalnych konkurentów pragnących prowadzić działalność konkurencyjną w Polsce. Wyroby sprzedawane przez strony w Polsce nie zostały specjalnie zaprojektowane dla rynku polskiego ani też specjalnie produkowane na potrzeby rynku polskiego. Towary te są często wytwarzane poza Polską a następnie są eksportowane do niej. Produkty i systemy sprzedawane w Polsce są również rozprowadzane w innych krajach w Europie i na świecie. Władze polskie nakładają wymóg certyfikacji produktów (organem wydającym certyfikaty jest Polskie Centrum Badań i Certyfikacji), jednak wymóg ten nie stanowi skutecznej ani poważnej bariery dostępu do rynku, bowiem koszty certyfikacji nie są znaczne. Ponadto, na towary wytworzone w Unii Europejskiej i importowane do Polski nie są nakładane cła ani inne opłaty graniczne.

Mając na uwadze powyższe, organ antymonopolowy zbadał udział uczestników koncentracji - na wspólnych rynkach produktowych - również w Europie.

Ad 1) Działalność przedsiębiorców biorących udział w koncentracji na rynku opraw do oświetlenia profesjonalnego nakłada się w Europejskim Obszarze Gospodarczym i w Turcji. Nałożenie działalności nie występuje w Czechach i na Słowacji. [tajemnica przedsiębiorstwa]

Ad 2) Działalność przedsiębiorców na rynku systemów bezpieczeństwa i kontroli dostępu nakłada się w Europejskim Obszarze Gospodarczym, w Czechach, Słowacji i Turcji. [tajemnica przedsiębiorstwa]

Biorąc pod uwagę fakt, że łączny udział uczestników koncentracji na tożsamy rynkach produktowych nie przekracza 20 %, uznać należy, że zamierzona koncentracja nie wywiera wpływu na żaden z tych rynków w układzie horyzontalnym.

Z wniosku zgłoszenia zamiaru koncentracji wynika równocześnie, iż zamierzona koncentracja nie wywrze również wpływu na rynek w układzie wertykalnym, ponieważ brak jest rynków na których działałby jeden z przedsiębiorców biorących udział w koncentracji i rynek ten byłby równocześnie rynkiem zakupu lub sprzedaży na którym działałby inny przedsiębiorca uczestniczący w koncentracji.

Ponadto, mając na uwadze fakt, że na żadnym z rynków uczestnicy koncentracji nie dysponują udziałem przekraczającym 40 %, należy uznać, że brak jest również rynków, na które koncentracja wywarłaby wpływ w układzie konglomeratowym.

Na podstawie materiału zgromadzonego w sprawie i powyższych ustaleń organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Przepis art. 17 ustawy antymonopolowej stanowi, że Prezes Urzędu wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której nie powstanie lub nie umocni się pozycja dominująca na rynku i wskutek czego konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona. Dla zastosowania tego przepisu niezbędne jest zatem wykazanie, że wskutek koncentracji:

- a) nie powstanie lub nie umocni się pozycja dominująca,
- b) konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona.

Ad a) Definicja pozycji dominującej określona jest w art. 4 pkt 9 ustawy antymonopolowej. Zgodnie z tą definicją, dominująca pozycja rynkowa przedsiębiorcy to pozycja, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym poprzez stworzenie mu możliwości działania w znacznym stopniu niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Ustawa wprowadza domniemanie, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %. Jak wykazało niniejsze postępowanie, podmioty uczestniczące w koncentracji działają na wspólnych rynkach właściwych, jednak ich udział w tych rynkach jest daleki od wskazanego powyżej 40 % udziału. [tajemnica przedsiębiorstwa] Tym samym należy uznać, iż wskutek planowanej transakcji, zarówno nie powstanie jak i też nie umocni się pozycja dominująca na jakimkolwiek rynku właściwym.

Ad b) Z tych samych powodów należy sądzić, iż wskutek koncentracji nie dojdzie do ograniczenia konkurencji na tych rynkach. Ważne znaczenie dla oceny skutków koncentracji dla konkurencji ma fakt, iż brak jest istotnych barier dostępu do rynków dla potencjalnych konkurentów, co spowodowane jest m.in. niskimi kosztami certyfikacji, niezbyt dużym stopniem skomplikowania wytwarzanych produktów, nie pociągającym za sobą konieczności prowadzenia skomplikowanych badań, czy wydatkowania znacznych środków na działania innowacyjne. Można więc domniemywać, iż pozycja konkurentów działających obecnie na rynkach właściwych, nie powinna osłabnąć. Jednocześnie należy zwrócić także uwagę na brak barier w imporcie odnośnie rynków właściwych. Towary pochodzące z Unii Europejskiej nie są obciążone cłami i w przypadku zakłóceń na rynku polskim, istnieje możliwość swobodnego zwiększenia ich importu. W świetle powyższego stwierdzić należy, iż osiągnięty wskutek koncentracji udział w rynkach właściwych nie da jej uczestnikom podstaw, do działań, które mogłyby zakłócić obecny stan konkurencji. Reasumując należy stwierdzić, że planowana koncentracja spełnia przesłanki określone w art. 17 ustawy antymonopolowej i nie stwarza zagrożenia dla konkurencji.

Wobec powyższego orzeka się jak w sentencji.

Na niniejszą decyzję, na podstawie art. 78. ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, stronom przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie -

Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Prezesa UOKiK, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Departamentu
Przemysłu i Infrastruktury
Andrzej Graduszyński